

Єрізану І.В, ст. гр. ТЕ-14-1д , науковий керівник - к.філос.н., доц. Товарниченко В.О.

ПСИХОЛОГІЧНІ ІДЕЇ НОВОГО ЧАСУ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра філософії та суспільних наук

Новий час(XVI-XVII ст.) характеризується, насамперед, народженням науки, формуванням наукового світогляду.

З XVII ст. Починається *нова епоха в розвитку психологічного знання*. Тіла людини і тварин стали розглядатися як складно влаштовані машини, проте продовжувала панувати теорія, згідно якої робота тіла людини на відміну від тіла тварин регулюється не органічними потребами і не зовнішніми впливами, а душею, що має божественне походження (Р. Декарт).

Спробу знову з'єднати тіло і душу людини, розділені дуалістичним вченням, знов зробив нідерландський філософ Б. Спіноза. Одночасно був введений відомий з часів Демокріта принцип детермінізму - загальної причинної зумовленості і природною наукової з'ясовна будь-яких явищ. Т. Гоббс розвинув уявлення про державу, ґрунтуючись на поняттях відчуттів, уявлень, мови та інших психи, югіческіх категоріях.

Родоначальником емпіричної психології, тобто психології як науки про внутрішній досвід, з'явився англійський філософ Д. Локк. З його ім'ям пов'язують виникнення вчення про те, що людина з народження являє собою "чисту дошку", на якій час може написати будь-яке письмо. Френсіс Бекон (1561-1626) філософ, одержимий ідеєю практичного застосування знань. "Знання - сила", - проголошував він. Філософ надавав особливу цінність практичній спрямованості наукового знання, вважаючи саме його дійсно вартим, на противагу знанню схоластичному. Власну філософію Ф. Бекон відкрито протиставляв середньовічній схоластичній. Бекон вважав, що у людей багато забобонів і помилок. Він запропонував їх класифікацію, висунувши теорію чотирьох ідолів (примар) розуму.

Основоположником сучасної західної філософії був Рене Декарт(1596-1650).

Основою для перетворення філософії Декарт вважав математику. Будучи як математиком, так і філософом, Декарт поставив перед собою завдання створити філософію заново, встановивши її на непорушних засадах безперечного знання.

Декарт відкинув безплідність умоглядною схоластичної філософії і протиставив їй таку практичну філософію, за допомогою якої, знаючи силу і дію вогню, води, повітря, зірок, небес і всіх інших навколишніх нас тіл, людина могла б правильним способом використовувати їх і зробитися паном природи.

Декарт прагнув побудувати наукове знання в раціональному, систематичному вигляді, а це можливо тільки, якщо воно буде споруджено на очевидному і достовірному затвердженні. Таким твердженням Декарт вважав судження: "Я мислю, отже, існую"(Cogito, ergo sum). Декарт вважав, що всі необхідно піддавати сумніву, так як сумніватися можна у всьому, крім мислення. Своїм вченням Декарт заклав основи *дуалізму* -протиставлення двох субстанцій: мислення і матерії.Томас Гоббс(1588-1679) - англійський філософ, будучи поборником природничо-наукової методології, вважав поведінку та психіку людини повністю підлеглими законами механіки (у чому протистояв дуалізму Декарта). Гоббс відкинув уявлення продушіяк про самостійне початку психічних явищ, зводячи їх (включаючи абстрактне мислення і волю) до правил утворення асоціацій по суміжності. Гоббс вважав, що з простих відчуттів, викликаних зовнішнім впливом, як рухом атомів в мозку, виникають інші психічні процеси.XVII століття стало епохою корінних змін у соціальному житті Західної Європи, століттям наукової революції і перемоги нового світогляду. Психологія стає наукою про свідомість, на перший план виходять проблеми пізнання.

